



هیچ قومی نیست که در جایی گردهم بنشینند و ذکر و یادى از الله متعال در میان آنها نباشد و بر پیامبر صلی الله علیه وسلم درود نفرستند مگر اینکه همین مجلس باعث حسرت آنها در روز قیامت خواهد بود.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَا قَعَدَ قَوْمٌ مَّقْعَدًا لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ، وَلَمْ يُصَلُّوا عَلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِلَّا كَانَ عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»: «هیچ قومی نیست که در جایی گردهم بنشینند و ذکر و یادى از الله متعال در میان آنها نباشد و بر پیامبر صلی الله علیه وسلم درود نفرستند مگر اینکه همین مجلس باعث حسرت آنها در روز قیامت خواهد بود».

[صحیح است] [به روایت ترمذی]

این حدیث بیانگر ندامت و پشیمانی و زیان قومی است که درحالی گردهم جمع آمده و از هم جدا می شوند که بر قلب و زبان آنها ذکری از الله و رسولش جاری نمی گردد و در میان آنها درودی بر پیامبر صلی الله علیه وسلم فرستاده نمی شود؛ این مجالس در قیامت ثمره ای جز حسرت برای آنها نخواهد داشت چون سودی از آنها نبردند؛ و این در حالتی است که این مجالس از نوع مباح بوده باشد؛ اما اگر این همنشینی ها از نوع همنشینی های حرام همراه غیبت و گناهان مشابه باشد، چه وضعیتی خواهد داشت. بنابراین شایسته است که مجالس با ذکر و یاد الهی و درود بر رسول الله صلی الله علیه وسلم آباد شوند.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/5511>



النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

